VLG zwart op wit

groepsblad van de scouting Vaandrig Leppink Groep, Enschede

2019 - nr. 2

correspondenten

bevers:	Sietske Hiemstra
blauwe vogels:	Sanne Heemink
meisjes welpen:	vacant
jongens welpen:	vacant
meisjes scouts (padvindsters):	Celeste Alink
jongens scouts (verkenners):	Job Hoogenboom
explorers:	Menno van Lochem
Wamahemoka stam:	vacant
WKD+:	Marcella van Goor
T.R.I.S.:	vacant

redactie

gastredacteur Wessel

eindredacteur Bart van der Lugt

boek.vlg@hotmail.com

06 4848 9771

Potterstraat 71, 6921 ME Duiven

verspreiding

VLG zwart op wit wordt gepubliceerd via www.vaandrigleppinkgroep.nl. Wil je het groepsblad direct ontvangen, stuur dán even een email naar de redactie, en je kunt als eerste genieten van al het nieuws over ónze VLG.

redactief

Nog héél even, en het jaar zit er weer op. We hebben de boerenkool weer achter de kiezen en zitten al uit te kijken naar de oliebollen en appelflappen. Gaan ze bij jullie thuis ze zélf bakken, of gaan jullie toch maar een grote zak vol halen? Volgend jaar beginnen we aan de jaren ’20 van de één en twintigste eeuw. En dan begint een zeker jaartal toch wel héél erg dichtbij te komen. Want misschien hébben jullie er al iets van gemerkt, en als dat niet zo is dan gaat dat zeer zeker komen. Dus ik wil wedden dat jullie vanaf volgend jaar steeds vaker het getal 100 en het jaartal 2023 zullen gaan horen. En da’s niet zo vreemd, want in dat jaar zal onze groep die leeftijd gaan bereiken. In de voorzitterscolumn op de achterkant van dit groepsblad lezen jullie er alles over. Het is een geweldige en unieke gebeurtenis en zeker iets om naar uit te kijken. En misschien heb je zelf al goede ideeën om dit feestje nóg feestelijker te maken.

En, zoals jullie hiernaast hebben kunnen zien hadden we voor deze editie van het groepsblad een gastredacteur op onze redactie. Wessel is in de afgelopen periode druk bezig geweest met het behalen van zijn insigne Mediaspecialist. Eén van de opdrachten die hij daarvoor moest doen was het meewerken aan het groepsblad door hiervoor een aantal stukjes te schrijven. En alles bij elkaar genomen vonden we dat hij het insigne ruimschoots heeft verdient. Hij heeft het daarom tijdens de nationale natuurwerkdag uitgereikt gekregen. En nu we het er toch over hebben. Ook een van de andere verkenners, Jorrick, is druk voor een insigne bezig geweest; het specialisatie insigne radiotechniek. Na het zomerkamp is hij bezig geweest met allerlei antennes, natuurkundige fenomenen, het maken van radiocontact, leren van het NAVO spellingsalfabet en nog véél meer. Tijdens de JOTA heeft hij in de praktijk via de radio contact gemaakt met andere scouts, en is hij ook op bezoek gegaan bij andere deelnemende JOTA groepen. Dus zo zien jullie maar, er is behalve onze gewone opkomsten nog véél meer leuks te doen bij onze VLG

Bart

Ja, écht waar! Elk groepsblad is niets zonder mensen die regelmatig iets vertellen over wat hun speltak nu eigenlijk tijdens zo'n zaterdag, op zo'n vrijdagavond en tijdens het zomerkamp allemaal doen. Daarvoor hebben we onze correspondenten die ervoor zorgen dat hun speltak zoveel als mogelijk in het zonnetje wordt gezet. Maar ook de correspondenten blijven niet eeuwig bij hun speltak of zelfs bij onze groep. Er is dus regelmatig nieuwe aanwas nodig. En zoals jullie hebben kunnen zien zijn er op dit moment vier plaatsen niet ingevuld. Dus, als je het leuk vindt om zo af en toe eens iets over je speltak te vertellen (en jullie kunnen dat natuurlijk ook met z'n tweeën, drieën of met z'n alle doen), laat me dan even weten wie ik voor jullie speltak in het lijstje met correspondenten op mag nemen.

inhoud

Onder Ons Gezegd ---- 6

bevers ---- 9

de Stroinkslander ---- 10

meisjes welpen ---- 11

jongens welpen ---- 12

scouts/padvindsters ---- 13

van knoop tot koördinaat ---- 15

scouts/verkenners ---- 17

explorers ---- 19

van onze speciale correspondent ---- 21

voorzitterscolumn ---- 24

onder ons gezegd

het afsluiten van het seizoen

Vandaag was de afsluitende opkomst van het seizoen, we hebben gezellig met z'n allen gepicknickt! Fijne vakantie allemaal en tot op zomerkamp!

Tja, het is misschien een beetje vreemd om een groepsblad te beginnen met een afsluiting (een einde, dus) maar wie zegt dat we bij de VLG alles zouden moeten doen zoals anderen dat doen. Onze roverscout stam heet immers niet voor niets wamahemoka.

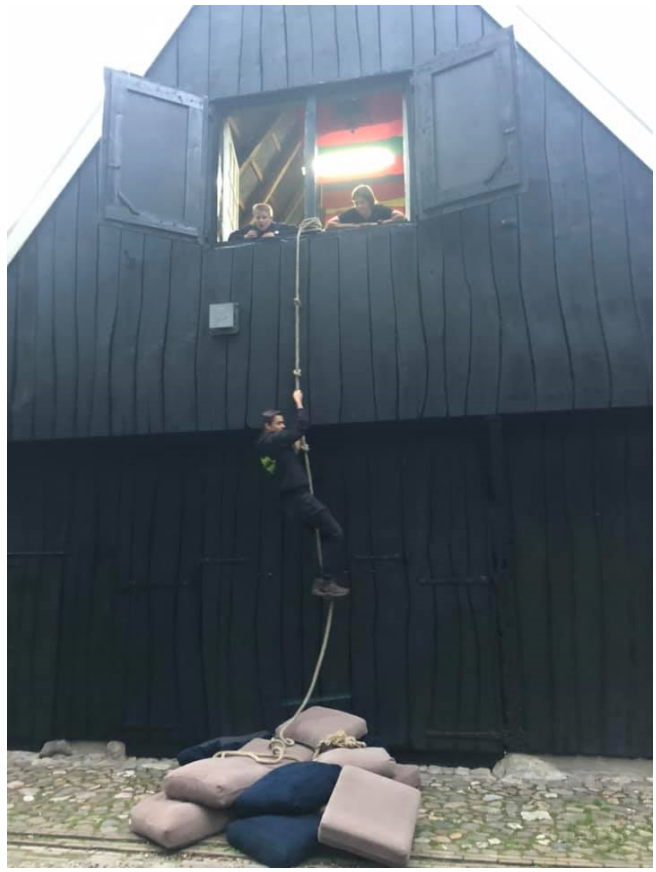
begin van het nieuwe seizoen

En jullie maar denken . . . da's maar een klein groepsblaadje, dit keer.

De zomerkampen zijn voorbij en de scholen en het werk weer begonnen. Voor de een is dit prachtig, maar de ander heeft er toch wat moeite mee om weer aan 'het gewone leven' te beginnen en de vrijheden van de vakanties achter hen te laten. Het leek dus een goed idee om, als tegenwicht tegen dit alles de zaterdag opkomsten een spetterend begin te geven; letterlijk een spetterend begin van deze eerste zaterdag van het nieuwe seizoen was één groot waterfestijn. En laten we eerlijk zijn, met zúlk mooi weer kun je je een slechter begin voorstellen.

nieuwe explorers vliegen over

Net zoals alle andere speltakken hebben ook de explorers op z'n tijd nieuwe leden nodig. De anderen worden ouder en schuiven door naar de roverscouts, dus moet er regelmatig worden gezorgd voor aanvulling. En zeker deze keer, want onze stam kreeg er in één keer maar liefst négen nieuwe roverscouts bij. Maar als je soms ziet hoe die nieuwe explorers dan van de padvindsters of de verkenners overvliegen . . . ! Maar gelukkig lag er een grote stapels kussens onder. Want nieuwe speltakleden, daar moet je tóch een beetje zuinig op zijn.

sinterklaas

En ook dit jaar is hij ons huisje (nou ja, onze schuren) niet voorbij gegaan. Ondanks zijn drukke werkzaamheden in dit deel van het jaar nam Sinterklaas eind november toch even de gelegenheid om de Vaandrig Leppink Groep met een bezoekje te vereren.

de langste nacht en de boerenkoolmaaltijd

Dit jaar was 'bejaardensoos, het thema van de dag die tot in de kleine uurtjes werd gevierd. De oma van Melvin danste de sterren van de hemel en Joël kreeg ruzie met één van onze oosterburen die er jaren geleden met zijn fiets vandoor was gegaan. Met andere woorden, het was weer een gezellige boel. Maar ondanks die vroege uurtjes waren de volgende middag de explorers weer druk in de weer met het voorbereiden van de jaarlijkse boerenkoolmaaltijd. In de kleine schuur was het stichtingsbestuur druk aan het werk met het koken van een gigantische hoeveelheid boerenkool. En dat was maar goed ook, want met álle speltakken aanwezig was de grote schuur die avond própvol met hongerige padvinders; sommige aanwezigen moesten hun maaltijd zelfs staande nuttigen vanwege een gebrek aan zitplaatsen. Dat stemt natuurlijk hoopvol. Voorafgaand aan de maaltijd waren door Thijs en de explorers voor alle speltakken oud Hollandse spelletjes georganiseerd in en om het clubhuis. Tijdens het eten werd een aantal afzwaaiende vrijwilligers en oud leiding bedankt voor hun inzet en was er vanuit het bestuur een presentje om alle actieve leiding te bedanken. Om de stichting te bedanken voor de heerlijke Boerenkool zette Job een yell in (K-W-A-L-I-T-EITJE, KWALI KWALI KWALITEITJE) maar ondanks zijn poging bleef het stil, want niemand kende deze yell. Om niet voor hem onder te doen brachten de speltakken allerlei eigen yells ten gehore, waaronder Job's persoonlijke favoriet; BIM-BAM-BOM, YELLS ZIJN STOM!). Voor de ouders van de jeugdleden was tijdens de maaltijd gelegenheid om glühwein of koffie te drinken in de kleine schuur en om onderling verhalen uit te wisselen en plannen te smeden. Daarna was het alweer tijd om alles op te ruimen en om daarna eindelijk te kunnen gaan slapen en te dromen van het nieuwe jaar 2020.

bevers

Waarschijnlijk denkt elke welp, scout, explorer of roverscout straks: ‘wat zou het toch leuk zijn om eventjes bever te kunnen zijn’. Want onze bevers dén me daar toch leuke en spannende dingen. Zo zijn zij bijvoorbeeld tegenwoordig échte getrainde geheime agenten. Dat was trouwens ook wel nodig, want samen met Geheim Agent L en Geheim Agent Y hebben ze ervoor gezorgd dat er een héle gevaarlijke boef gevangen werd genomen. Missie geslaagd! En tijdens hun Halloween opkomst waren ze allemaal bijzonder eng. En dat in het volle daglicht, dus kun je nagaan hoe eng ze zouden zijn als het donker zou zijn geweest. De rillingen lopen me nu al over de rug. Gelukkig worden er zo af en toe ook minder spannende en minder enge opkomsten gehouden. Bijvoorbeeld om met z’n allen poffertjes te bakken en lekker op te eten.

de Stroinkslander

Toen ons vorige clubhuis moest worden afgebroken, gebeurde dat letterlijk met de hete adem van de oprukkende woonwijk in onze nek. Op foto's uit die tijd is dan ook te zien hoe we druk aan het werk waren terwijl op de achtergrond de betonnen casco's van de toekomstige huizen al zichtbaar waren. Iets anders dat moest gebeuren was het overbrengen van alle kampeer- en andere materialen. Dus, mochten jullie ouders in die tijd tussen de Buursestraat en Het Stroink een ommetje hebben gemaakt, dan had het zómaar kunnen gebeuren dat ze een viertal verkenners met een lantaarnpaal voorbij had zien komen. Overigens; degene met dat zwarte brilmontuur, dát was ik. Die lantaarnpaal hadden we niet al te lang daarvoor op de kop weten te tikken met de bedoeling hem als vlaggenmast te gaan gebruiken. En die bestemming heeft 'ie uiteindelijk ook gekregen, want heden ten dage staat 'ie voor (of achter, 't is maar van welke kant je het bekijkt) de kleinere van de twee schuren en hangen er elke zaterdag een of meerdere vlaggen te wapperen. En het kán natuurlijk zijn dat jullie wellicht denken 'wat moet zo'n kleine scoutinggroep nu met twee van die grote schuren'. Wel, in die tijd vond er een grote fusie plaats tussen de op dat moment vier verschillende Nederlandse padvind(st)ersverenigingen. Tot die tijd was het in één groep onderbrengen van jongens en meisjes 'uit den boze', maar het ontstaan van de vereniging Scouting Nederland bood ons de mogelijkheid om de VLG uit te breiden én te verrijken met vrouwelijke leden.

Trouwens, weten jullie nog dat ik het gehad heb over die oliekachels uit ons vorige clubhuis? In de tijd dat we bivakkeerden in de boerderij, stond eentje daarvan op de deel om in de winter de boel toch nog een beetje warm te kunnen houden. Maar weet u wat het vervelende was? Na verloop van tijd is alles verstopt met roet en moeten ze schoongemaakt worden; anders doen ze 't niet. En laat dat nu nét een keer moeten gebeuren tijdens een échte winter; het wás me toch koud, die dag! Toen we uiteindelijk klaar waren vertoonden we een opvallende gelijkenis met die persoon waar altijd aan 't einde van het jaar zoveel commotie over bestaat. En het enige waarover we beschikten om ons weer een béétje toonbaar te maken was een emmer water met daar bovenop een laag ijs van zeker zo'n tien centimeter. Ik dronk in die tijd m'n koffie nog met melk en suiker, maar het feit dat de suiker op dat moment niet voorhanden was maakte me helemáál niets uit. Want het enige waar we behoefte aan hadden was iets warms om te drinken en om onze (relatief) schone maar ijskoude handen aan te warmen. Tegenwoordig drink ik m'n koffie trouwens zwart. En hoe ik uiteindelijk ook de melk heb afgezworen, dát vertel ik later nog wel eens een keer.

meisjes welpen

We waren op viking kamp in Almelo! We hadden een best druk Viking programma, maandag zijn we wezen klimmen, dinsdags hebben we als echte Vikingen gekanoed, woensdags hebben we een speurtocht naar het zwembad gelopen en donderdags zijn we naar de dierentuin geweest! Donderdagavond kwam zelfs een echte Viking (Olaf) om samen met ons te bbqen en de bonte avond te vieren. Vrijdags moesten we helaas allemaal weer naar huis.

Zo werden op Facebook de berichten over het zomerkamp van de meisjeswelpen bekend gemaakt. Niemand hoeft zich dus af te vragen of ze het eigenlijk wel leuk hadden gevonden. Maar dat is natuurlijk ook niet zo vreemd als je nagaat wat ze zoal gedaan hebben. Wat dachten jullie bijvoorbeeld van zwaardvechten met houten long swords. Of het gooien met bijlen, waarbij ik er overigens wél bij moet vertellen dat we er nog steeds eentje kwijt zijn, dus, mochten jullie er ergens nog een tegenkomen . . . Wat ook geweldig was, was het varen in kano's, waarbij het hen maar weinig moeite kostte om zich voor te stellen hoe het geweest zou moeten zijn om in een échte drakkar te varen. En als er iets is waar de vikingen om bekend stonden dan was het wel dat ze dól waren op lekker eten. Er werd dan ook van een gezamenlijke Viking maaltijd genoten, maar dan wel met een grote tafel vól met patat.

jongens welpen

En, waar de meidjeswelpen hun voorgngen, konden onze jongenswelpen natuurlijk niet achterblijven. Ook zij waren tijdens hun zomerkamp in het ons allen zo bekende Gammelke druk bezig om échte vikingen te worden.

Wordt het zo langzamerhand niet eens tijd voor een afdeling zeescouts?

scouts/padvindsters

Ik wil er uiteraard niet ál te somber over doen, maar iedereen die regelmatig naar de televisie kijkt zal het met me eens zijn dat er niet al te zuinig met onze moeder aarde wordt omgesprongen. Zo'n beetje élke avond hoor je wel hoe erg het is met (vul maar iets in) en daarom is het zo goed om zo af en toe ook eens een goed bericht te horen. Een van die berichten is het verslag wat Nele geschreven heeft over het afgelopen zomerkamp van onze padvindsters. Want lees maar eens hoe zij aandacht hebben gegeven aan onderwerpen zoals milieukennis, duurzaamheid en gewoon de liefde voor de natuur.

de eerste dag: We zijn het kamp begonnen met een praatje over afval scheiden en hoe we het kampterrein netjes houden dit jaar. We scheiden groen, glas, plastic en restafval én we zorgen dat er behalve de tent of de keuken geen énkelobject op de grond ligt en hebben een vast plekje voor alles. We hoorden over 'The Nature Award' en hoe we daar allemaal activiteiten mee gingen doen om weer wat meer kennis over, en liefde voor de natuur op te bouwen.

de tweede dag: Onze leiding heeft potjes met vragen verstopt in het thema van The Nature Award. Ook hebben we allerlei tips en tops opgeschreven over wat wij als groep beter kunnen doen in het thema van duurzaamheid.

de derde en de vierde dag: Op de derde dag begonnen wij met een tweedaagse hike waarbij we onderweg vuilniszakken achter aan onze rugzakken geknoopt hadden om afval dat we onderweg tegenkwamen in te doen. Dat achterop vastbinden was vooral handig omdat je zo het afval dat je opraapte in de zak van degene voor je kon doen. Eenmaal weer aangekomen hebben we pannenkoeken bingo gespeeld. Dit heeft natuurlijk niet zoveel met het kampthema te maken, maar was wél erg lekker.

de vijfde dag: Nadat we gezwommen hadden in een waterzuinig én energiebesparend zwembad hebben we afvalmemory gespeeld en hebben we verschillende vormen van energieopwekking uitgelegd gekregen.

de zesde dag: Vandaag hebben we een dierentuin bezocht. Eerst was ik er zelf op tegen (ik ben het niet eens met hoe wilde dieren in een kleine kooi worden gehouden) mar Burgers Zoo had vele mooie nepterritoria gemaakt voor de dieren zodat ze in hun natuurlijke omgeving konden wonen.

Nele

van knoop tot koördinaat

ptm bl xk gn fhhbxk hy litggxgwxk wtg ttg bxftgw eeg uxkbvam mx dnggxg lmnkxg wtm teexxg cneebx dnggxg exsxg

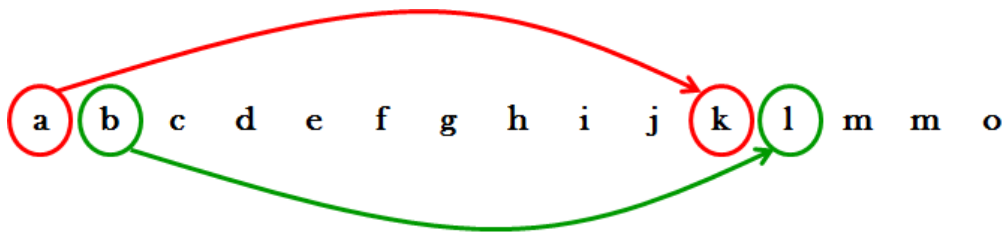

Jullie begrijpen het al, we hebben het deze keer over geheimschriften. Weten jullie dat het waarschijnlijk de Romeinse generaal Julius Caesar is geweest die voor de eerste keer een geheime boodschap liet overbrengen? Jullie kennen hem misschien alleen maar uit de 'Asterix-albums, maar de man heeft écht bestaan! Hij liet een van zijn soldaten zijn hoofd kaalscheren om daarna op zijn hoofd een boodschap te schrijven. Veel haast zal er wel niet bij zijn geweest. want die soldaat kon eerst zijn haar weer laten groeien voordat hij op weg ging naar degene voor wie de boodschap was bedoeld. En daar presenteerde hij zich met de woorden: scheer mijn hoofd kaal en lees.

Nu was dit natuurlijk niet een écht geheimschrift, want die boodschap was alleen maar verborgen door het haar van de soldaat. Nee, een écht geheimschrift is een boodschap die lijkt op een willekeurige verzameling van letters en soms cijfers. Iemand die niet weet hoe hij de boodschap moet ontcijferen kan er, zoals ze dat zeggen 'geen chocolade van maken'. Er zijn er natuurlijk ontelbaar veel, maar ik wil jullie drie geheimschriften laten zien. Eéntje is vrij gemakkelijk (maar kan ook vrij gemakkelijk worden ontcijfert), ééntje maakt gebruik van wat we noemen een sleutelwoord en de derde is vrijwel niet te ontcijferen als je niet weet hoé.

Zoals al gezegd, is dat eerste geheimschrift behoorlijk eenvoudig. Het enige dat je hoeft te doen is een letter van het alfabet te vervangen door een letter die een aantal plaatsen verder staat. Als je bijvoorbeeld zou kiezen voor de letter die tien plaatsen verder staat, dan wordt de a vervangen door de k, de b door de l, enzovoort.

Om te zorgen dat je geen fouten maakt, zou je bijvoorbeeld twee stroken papier kunnen maken en die naast elkaar kunnen leggen.

		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	m	o	p	q	r
i	j	k	l	m	m	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z		

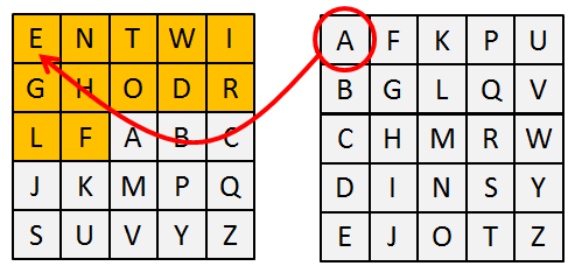
Als je nu de boodschap ‘de verkenners knijpen de padvindsters in het donker’ zou coderen (omzetten in geheimschrift) dat zou ‘ie er als volgt uit komen te zien.

no fobuoxxobc uxstzox no zknfsxncdobc sx rod nyxuob

En als je niet weet dát je voor de a de letter moet kiezen die tien plaatsen verder staat in het alfabet, dan snap je van deze ‘gecodeerde’ boodschap geen fluit . . . en dat is nu nét de bedoeling. En om deze tóch een beetje moeilijker te maken, zou je aan de letters ook nog de cijfers 1 tot en met 9 toe kunnen voegen en de hele boel aan elkaar kunnen schrijven. De hierboven geschreven boodschap zou er dan als volgt uitzien.

no6o2uoxxo23uxstzoxnozkn6sxn34o23sxro4nyxuo2

Het getal 10 is in dit geval de ‘sleutel’ die je nodig hebt om deze boodschap te ‘ontsluiten’. Maar zoals je hebt gezien kun je het net zo gemakkelijk doen door twee van die strookjes papier te maken. Het is dat ook veel beter om als sleutel niet een getal te kiezen, maar een woord; bijvoorbeeld de dag en de maand waarop je je boodschap hebt gecodeerd.

Laten we zeggen dat die datum de één en twintigste november is. In getallen is dit 21/11, en als je dát weer in woorden omzet dan krijg je eenentwintighonderdelf. Vervolgens teken je op papier twee vierkanten die je dan onderverdeeld in vijf en twintig vakjes. In het ene vierkant schrijf je vervolgens horizontaal het sleutelgetal in letters, maar elke letter slechts éénmaal; dus entwighodrlf. De rest van de vakjes vul je daarna, in alfabetische volgorde, aan met de overgebleven letters. Aangezien je één vakje te kort komt, wordt de letter X in dit geheel weggelaten. In het tweede vierkant zet je, maar nu verticaal, het gewone alfabet.

En om je boodschap te coderen vervang je gewoon de letters van je boodschap, uiteraard vanuit het vierkant met het gewone alfabet, door de letters uit de overeenkomende vakjes in het vierkant met het sleutelwoord. Het enige dat de ontvanger dus hoeft te weten is de datum waarop het bericht is gecodeerd. Die boodschap van daarnet (de padvindsters knijpen de verkenners terug) zou er dan als volgt uit gaan zien.

js wejrkmjpysbp tmkuwsm js rsbtsmmsbp ysbih

Oh, ja. Voordat ik het vergeet: 7 zónder cijfers.

het zomerkamp

weten jullie dat er dingen zijn die eigenlijk nooit veranderen. Tenminste, niet tijdens een zomerkamp van onze troep. Soms gaan ze naar plaatsen waar niemand van ons óóit eens is geweest. En soms maken ze dingen mee die niemand van ons óóit zelf eens mee heeft gemaakt. Maar er zijn ook dingen die dus nooit veranderen. Dingen zoals het opzetten van tenten en het pionieren van tafels en zitplaatsen.Dit jaar was khun kampterrein een mooi kampterrein ergens bij Bergen op Zoom. En de eerste dag was dus helemaal bestemd voor het reizen, het opzetten en het pionieren.

En denk je dat ze daarna een paar dagen rust kregen? Om eerste eens even goed uit te rusten van ál dat zware werk? Nou, vergéét het maar! Want de tweede dag werden ze direct op pad gestuurd voor de hike. En niet zómaar een hike, maar eentje van een kleine twíntig kilometer. Gelukkig mochten ze hierbij wel hun eigen route kiezen. Dat wil zeggen, áls ze maar wél een aantal karakteristieke lekken bezochten én bij een aantal controleposten even lieten weten dat ze er allemaal nog waren. En dat waren ze, want die avond bleek er bij het neuzen tellen niet ééntje te ontbreken; de neuzen niet en de bijbehorende verkenners ook niet.

Maar helaas, ook tijdens de derde dag was er géén tijd om eens lekker lui in ’t zonnetje te gaan liggen. Deze dag werd namelijk doorgebracht aan de kust; in Rockanje, om precies te zijn. Hier werd gevliegerd (met onder andere eentje aan een touw van maar liefst honderd en vijftig meter lang) en ook nog eens de hoogste duin van Nederland bedwongen. En wat doe je, als je daar op zo’n enorme hoogte staat? Wel, dan ga je met een portofoon (zo ééntje met een héle lange antenne) eens kijken wie je zoal bereiken kunt. En ze lieten het apparaat bijna uit hun handen vallen toen degene die reageerde opeens Engels bleek te spreken. Hadden ze zo maar iemand uit Groot Brittannië te pakken! Het is dan ook niet zo vreemd dat de terugreis naar het kampterrein héél rustig verliep. Want behalve de chauffeurs, was iedereen heerlijk in slaap gevallen.

Het internationale tintje dat het kamp onverwachts had gekregen werd de volgende dag doorgezet. Er stond namelijk een bezoekje aan Antwerpen op het programma. Het is een mooie historische stad. Dus na eerst zelf rondgekeken te hebben, kregen onze verkenners een rondleiding. Ren de gids bleek een héél slimme manier te hebben om een ieders aandacht er

goed bij te houden. Hij stelde namelijk vragen over wat er zo allemaal te zien was, en als je het goede antwoord had gegeven, kreeg je een snoepje.

Uiteraard staat tijdens het zomerkamp elke verkenner zich élke ochtend grondig en uitgebreid te wassen . . . toch? Maar het is soms ook wel eens lekker om met z'n allen in zo'n hele grote badkuip te springen. Zo eentje die je ook wel een zwembad noemt. In Breda bleek er zo eentje te vinden te zijn, maar de grootte . . . die viel tóch een beetje tegen. Misschien kwam dat doordat het nét werd verbouwd waardoor de helft was afgesloten. Maar dat mocht de pret natuurlijk niet drukken. En na lekker gepoedeld te hebben werd het jachtseizoen geopend. Letterlijk, want de patrouilles mochten die middag op hun eigen leiding gaan jagen. Maar dit keer slaagden de hazen er in om uit handen van de jagers te blijven. Maar leiding; wees gewaarschuwd! De (opeenvolgende generaties) verkenners blijven eeuwig jong; maar jullie daarentegen . . .

Het kamp werd afgesloten met een grote verrassing. Want aan de kade lag op de verkenners een heuse fluisterboot te wachten. Waarom zo'n ding trouwens een fluisterboot heet snapte overigens niemand. Want tijdens de tocht naar Steenbergen hoorde je helemaal . . . niets.

nationale natuurwerkdag

De padvindsters en verkenners hebben dit jaar in het Aamsveen weer mee gedaan aan de nationale natuurwerkdag. Onder toezicht van de boswachter en de organisatie Landschap Overijssel zijn zij druk bezig geweest om ongewenste Berkenopslag in dit gebied te verwijderen. Mooi weer, goedverzorgde catering en lekker bezig zijn in de natuur; onze scouts hebben weer een geslaagde dag gehad.

explorers

zomerkamp Bonn

Onze explorers gingen dit jaar op zomerkamp in de richting van de Duitse stad Bonn. En hun belevenissen waren via Facebook te volgen.

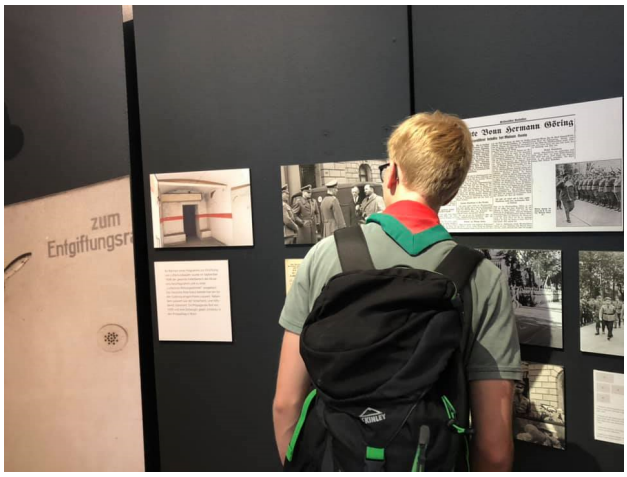
Dag 1: De treinreis is op een kleine vertraging na soepel verlopen. Na een pauze in Oberhausen voor de lunch kwamen we aan in Bonn op het terrein. De tenten staan en het eten wordt bereid.

Dag 2: Vandaag is de stad Bonn verkend. In groepen zijn we met het openbaar vervoer de stad in geweest en allerlei mooie dingen gezien. Ook werd de Haribo winkel bezocht en de universiteit.

Dag 3: Deze dinsdag zijn we in een paar groepjes bezig geweest. Een grote groep is wezen hiken door het Siebengebirchte en de anderen hebben Bonn nog verder verkend. De wandelgroep is via de Geisberg gelopen langs een mooi uitzichtpunt.

Dag 4: Woensdag was museumdag. We begonnen gezamenlijk bij het Koenig Museum waar een mooie expositie stond met verschillende dieren. Smiddags ging iedereen in groepjes de eigen zin. Een deel ging Bonn in en ook werd het Haus der Geschichte bezocht. De dag werd afgesloten met een gezamenlijk kampvuur waar we lekkere taart hadden omdat Amelia jarig was. Op de achtergrond sloop er een egel in een van de tassen en heeft daar heerlijk overnacht.

Dag 5 en 6: Na 2 actieve dagen weer een update met veel foto's! Donderdag op de helft van het kamp zijn we lekker wezen zwemmen. Toen iedereen weer schoon was zijn we rustig teruggegaan naar de camping waar we hebben genoten van een heerlijk kampvuur. Vrijdag is een deel wezen klimmen bij het Kletterwald en het andere deel heeft gekozen om Sealife te bezoeken. Hierna zijn ze doorgereisd naar Troisdorf waar relaxed werd bij wat mooie parken waar we vergezeld werden door herten.

Dag 7: We zijn vanmorgen vroeg opgestaan om de trein te halen! Het kampterrein is netjes achtergelaten en de bus is vertrokken.

van onze speciale correspondent

Regionale Scoutingwedstrijden 2019

11 en 12 Mei was het weer zover: De Regionale Scoutingwedstrijden (RSW) waren ook dit jaar weer, en uiteraard waren wij er ook weer bij! Zoals elk jaar was er een thema en dat was dit jaar: “Steam Train and Indianapunk”. Met opdrachten in dit thema en andere dingen zoals sporten, hiken en een kamp opbouwen konden we punten verdienen die aan het einde van het weekend onze eindplaats zouden bepalen. Na aankomst begonnen we meteen met spullen uitpakken, de tent opzetten en een keuken pionieren. Toen we een heel eind met de kampopbouw waren gekomen gingen we door met de opening met alle leden van alle patrouilles die meededen; in totaal waren dit achttien patrouilles waarvan twee van VLG. Toen we klaar waren met openen konden we verder met de kampopbouw en we hadden daarna nog veel tijd over om de keuken in het thema te versieren met onder andere: een Steampunk-luchtballon, Een foto van de hele patrouille met gekke Steampunk-hoeden en andere Steampunk-accessoires en natuurlijk de vlag van onze patrouille. Wij waren redelijk snel klaar en hebben maar één moeilijkheid ondervonden in onze kampopbouw: we kwamen een noklat te kort! Het is wel gelukt om de tent zonder noklat op te zetten maar het ging een stuk moeilijker en de tent stond ook minder netjes, maar hij bleef gelukkig nog wel staan!

Toen het kamp stond konden we lunchen zodat we veel energie kregen, dat zouden we wel nodig hebben want daarna gingen we een tocht lopen. De tocht was niet erg moeilijk en er werden routetechnieken gebruikt die we goed hebben geoefend. Onderweg waren er drie controleposten en bij elke post kregen we een opdracht voor extra punten. Op de eerste post moesten we een vragenlijst invullen over EHBO die niet erg moeilijk was. Bij de tweede post gingen we kompasschieten, ook dit ging vrij goed maar helaas hadden we wel een van de opdrachten fout. Bij de derde en laatste post kregen we punten op een kaart te zien en moesten wij de coördinaten van deze punten achterhalen, ook op deze post ging het goed en was het niet al te moeilijk. Na de hike ging iedereen een themamaaltijd koken met een budget van twee euro per persoon. Helaas hield niet iedereen zich aan dit budget waardoor wij in de frituurgeur van onze buren zaten. Wij hebben een driegangen menu gekookt met als voorgerecht kippensoep die symbool staat voor de olie die in stoommachines gebruikt werd in de Steampunk-tijd, ons hoofdgerecht was pasta met Penne. De Penne stellen de buizen van de stoommachines voor en de rode saus het bloed van de dieren die de indianen hebben geslacht voor voedsel. Ons nagerecht waren wafels met slagroom en kersen, iets dat erg goed viel bij de jury. Aan het einde van de avond deden we een avondspel genaamd “het olifantenspel”. Bij dit spel moet je kleinere spellen doen tegen andere patrouilles om geld te verdienen, dit geld kun

je uitgeven om babyolifanten of hooi te kopen. Als je een babyolifant hooi geeft wordt deze volwassen en als je twee volwassen olifanten hooi geeft kunnen deze een nieuwe babyolifant maken. Aan het eind van het spel werden alle volwassen olifanten geteld en dat bepaalde je verdiende punten. Wij vonden het een leuk spel maar het ging helaas niet zo goed en we zijn geëindigd met maar één volwassen olifant.

Op zondag hebben we na het ontbijt en het openen Sport en Spel gedaan. De leiding van elke patrouille heeft een spel klaargezet en de patrouilles rouleren om zo aan het einde van de dag alle spelen gespeeld te hebben. Met sport en spel deden wij het best goed en we vonden het leuk. Na sport en spel, wat een programma was dat de hele ochtend vulde, was het alweer tijd om het kamp af te breken en vervolgens te sluiten. Bij de sluiting was ook de prijsuitreiking, wij zijn veertiende geworden en de padvindsterpatrouille dertiende met een verschil van maar twee punten. Misschien was onze eindplaats niet het beste maar we hebben genoten van het kamp, en dát is wat telt!

Pinksterhike

8 juni was de eerste hike dag van de pinksterhike. 'S ochtends begonnen we met het kamp af te breken op het kampterrein waar we zaterdagnacht hebben geslapen. Toen zijn we gaan hiken, de hike had vandaag een afsnijding dus konden we kiezen tussen 25 of 18 kilometer lopen. Iedereen behalve de leiding heeft de kortere route gelopen. Wij hebben veel gepauzeerd onderweg omdat er geen controleposten waren en we veel moesten eten. Toen we eenmaal aankwamen op het volgende labelterrein hebben we eerst een warme maaltijd uit ons militaire voedselpakket gegeten voordat we opnieuw ons kamp op gingen bouwen. Toen alle tenten stonden zaten we weer bij een kampvuur. Vandaag hadden we het bij het kampvuur over dingen zoals heimweepillen en wiggels, waggels, woggels, wuggels en wügels, kortom een gezellige avond!

9 juni was het alweer de laatste dag van het gezellige pinksterwandelweekend. De route van vandaag begon bij scoutingkampterrein de vrijenberg waar we gisteren zijn geëindigd en eindigde daar ook weer, kortom een flink rondje lopen. Het betekende wel dat we de meeste spullen achter konden laten en alleen wat te eten en drinken mee hoefden. De explorers op Bram en Thijs na zijn ook achtergebleven omdat die geen zin in nog 18.8 kilometer wandelen hadden... wij zijn na zes kilometer weer terug gelopen omdat voeten pijn deden en moeheid toe begon te slaan, en we hebben dus zes kilometer overgeslagen. Bram, Thijs en de leiding hebben wel de hele route gewandeld. Na de hike is al het geleende materiaal weer netjes uitgeleverd aan de eigenaren. Vervolgens hebben we afgesloten en was het zware, maar leuke weekend voorbij.

Wessel

voorzitterscolumn

Bijna 100...

Het loopt tegen eind 2019, en het wordt spannend. Heel spannend... Op de boerenkoolmaaltijd op 21 december weten we wellicht meer: gaan we de jaren 20 in met 100 of meer jeugdleden? Op dit moment zitten we op 93, met zo'n 10 kinderen die komende weken gaan beslissen of ze lid worden. Daarmee zijn we een middelgrote, vitale scoutinggroep. Een groep met een spelaanbod voor alle leeftijden, en een paar bijzondere speltakken. We hebben de Blauwe Vogels voor jeugdleden die wat intensievere ondersteuning verdienen, en de Twentse Radio Interesse Stam met onze eigen zendamateurs. Voor de toekomst van de groep is het aantal jeugdleden erg belangrijk. Zij vormen de basis van de groep en het scouting spel, en zijn onze toekomstige vrijwilligers. Voldoende jeugdleden is ook belangrijk voor het betalen van onze hypotheek, verzekeringen, en de energie rekening. Dus 100 leden? Dat zou super zijn!

Als we nog iets verder vooruit kijken, zijn we nog een keer bijna 100. In 2023 bestaat onze groep een eeuw! Uiteraard gaan we dat in stijl vieren. Onze penningmeester reserveert al budget, tegen de tijd dat u dit leest is de eerste voorbereidingswerkgroep al bij elkaar geweest, en onze groepshistoricus bereidt zich voor op drukke tijden. Bijna 100, het is ongelooflijk maar waar. Stokoud, maar springlevend, vitaal en bij de tijd. Op naar de jaren 20 van de 20e eeuw!

Joanneke van der Nagel

voorzitter